

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Maksātspējas procedūras ES uzņēmējdarbības tiesībās

P7_TA(2011)0484

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūcija par ieteikumiem Komisijai par maksātspējas procedūrām ES uzņēmējdarbības tiesībās (2011/2006(INI))

(2013/C 153 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. maija Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām ⁽¹⁾ (Maksātspējas regula),
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2006. gada 2. maija ⁽²⁾, 2009. gada 10. septembra ⁽³⁾ un 2010. gada 21. janvāra ⁽⁴⁾ spriedumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumus (A7-0355/2011),
- A. tā kā atšķirības starp maksātspējas tiesību aktiem valstīs rada konkurences ziņā izdevīgāku vai neizdevīgāku stāvokli un sarežģījumus uzņēmumiem, kuri veic pārrobežu darbības, un tas varētu kļūt par šķēršļi veiksmīgai maksātspējīgo uzņēmumu pārstrukturēšanai; tā kā šīs atšķirības sekmē izdevīgākas jurisdikcijas izvēlēšanos; tā kā iekšējais tirgus būtu labāks, ja konkurences apstākļi būtu līdzvērtīgi;
- B. tā kā ir jāveic pasākumi, lai nepieļautu izdevīgākas jurisdikcijas izvēles fenomenu un novērstu tā izplatīšanos, un tā kā ir jāizvairās no konkurējošām pamattiesvedībām;
- C. tā kā, pat ja materiālo maksātspējas tiesību kopuma izveide ES līmenī nav iespējama, ir dažas maksātspējas tiesību jomas, kurās saskaņošana būtu noderīga un iespējama;

⁽¹⁾ OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.⁽²⁾ 2006. gada spriedums lietā C-341/04 *Eurofood IFSC Ltd*, Krājums, I-3813. lpp.⁽³⁾ 2009. gada spriedums lietā C-97/08 P *Akzo Nobel un citi / Komisija*, Krājums, I-8237. lpp.⁽⁴⁾ Spriedums lietā C-444/07 *MG Probud Gdynia sp. z o.o.* [2010] ECR I-417.

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- D. tā kā dalībvalstu maksātnespējas tiesībās ir vērojama pakāpeniska konverģence;
- E. tā kā Maksātnespējas regula tika pieņemta 2000. gadā un nu jau ir spēkā vairāk nekā deviņus gadus; tā kā Komisijai līdz 2012. gada 1. jūnijam ir jāiesniedz ziņojums par tās piemērošanu;
- F. tā kā Maksātnespējas regula bija ļoti ilga sarunu procesa iznākums, kā rezultātā netika aptverti daudzi problemātiski jautājumi un pieeja daudziem jautājumiem bija novecojusi jau regulas pieņemšanas brīdī;
- G. tā kā kopš Maksātnespējas regulas stāšanās spēkā ir notikušas daudzas pārmaiņas — Savienībai ir pievienojušās 12 jaunas dalībvalstis, un ārkārtīgi lielā apmērā ir pieaudzis uzņēmumu grupu fenomens;
- H. tā kā maksātnespēja negatīvi ietekmē ne tikai attiecīgos uzņēmumus, bet arī dalībvalstu ekonomiku, un tā kā tādēļ jātiecas uz to, lai visas ekonomiski ieinteresētās puses, nodokļu maksātājus un darba devējus pasargātu no maksātnespējas sekām;
- I. tā kā pieeja maksātnespējas procedūrām tagad vairāk ir vērsta uz uzņēmumu glābšanu kā alternatīvu likvidācijai;
- J. tā kā maksātnespējas tiesībām ir jābūt uzņēmumu glābšanas instrumentam Savienības līmenī; tā kā šāda glābšana, kad vien tā iespējama, nāk par labu parādniekiem, kreditoriem un darbiniekiem;
- K. tā kā maksātnespējas procedūru kreditors nedrīkstētu ļaunprātīgi izmantot, lai vērstos pret vienotu rīcību parādu piedziņas nolūkā, un tā kā tāpēc ir nepieciešams ieviest pienācīgas procesuālās garantijas;
- L. tā kā ir jāizveido tiesiskais regulējums, kas būtu labāk pielāgots pārejošai uzņēmumu maksātnespējai;
- M. tā kā Komisija 2010. gada 3. marta paziņojumā „Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020), norādot uz trūkstošajiem ķēdes posmiem un vajajām vietām, kas kavē vienotā tirgus sasniegšanu 21. gadsimtā, norādīja: „Jāuzlabo MVU piekļuve vienotajam tirgum. Uzņēmējdarbība jāattīsta, balstoties uz konkrētām politikas iniciatīvām, tostarp uz uzņēmējdarbības tiesību vienkāršošanu (bankrota procedūras, privātuzņēmumu statūti utt.), un iniciatīvām, kas ļauj uzņēmējiem atsākt darbību pēc neveiksmes”;
- N. tā kā maksātnespējas tiesībās būtu jāparedz arī noteikumi par uzņēmuma likvidēšanu tā, lai tas būtu visnekaitīgāk un visizdevīgāk visiem dalībniekiem, ja ir konstatēts, ka uzņēmuma glābšana varētu neizdoties vai nav izdevusies;
- O. tā kā katrā konkrētā gadījumā ir jāizpēta uzņēmuma maksātnespējas iemesls, proti, jākonstatē, vai uzņēmuma finanšu grūtības ir tikai pārejošas vai arī uzņēmums ir pilnībā maksātnespējīgs; tā kā būtībā galvenais ir noteikt visus parādnieka aktīvus un saistības, lai varētu novērtēt viņa maksātspēju vai maksātnespēju;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- P. tā kā uzņēmumu grupas ir izplatīts fenomens, bet to maksātspēja Savienības līmenī vēl nav risināta; tā kā uzņēmumu grupas maksātspējas rezultātā var sākties daudzas atsevišķas maksātspējas procedūras dažādās jurisdikcijās attiecībā uz katru maksātspējīgās grupas dalībnieku; tā kā, ja šīs procedūras nevar koordinēt, maz ticams, ka grupu varēs reorganizēt kā vienotu veselumu, un tādējādi tā varētu būt jāsadala atsevišķās daļās, kā rezultātā kreditoriem, akcionāriem un darbiniekiem rastos zaudējumi;
- Q. tā kā uzņēmumu grupu maksātspējas gadījumā pašlaik Eiropas Savienībā dalībvalstu atšķirīgo tiesisko regulējumu dēļ ir grūti īstenot darbības atsākšanu un tādējādi ir apdraudētas tūkstošiem darba vietu;
- R. tā kā valstu maksātspējas reģistru savienošana, kā rezultātā tiktu izveidota vispārpieejama un visaptveroša ES maksātspējas procedūru datubāze, dotu iespēju kreditoriem, akcionāriem, darbiniekiem un tiesām uzzināt, vai maksātspējas procedūras ir uzsāktas kādā citā dalībvalstī, un noskaidrot prasību iesniegšanas termiņus un sīkāku informāciju; tā kā tas veicinātu rentablāku administrēšanu un uzlabotu pārredzamību, vienlaikus ievērojot datu aizsardzību;
- S. tā kā pārrobežu „maksātspējas risinājuma plāniem” vajadzētu būt juridiski īstenojamiem attiecībā uz finanšu iestādēm un to piemērošana būtu jāapsver arī attiecībā uz visiem sistēmiski svarīgiem uzņēmumiem, pat ja tie nav finanšu iestādes, jo tas ievērojami veicinātu attiecīgas pārrobežu maksātspējas sistēmas nodrošināšanu;
- T. tā kā maksātspējas procedūru noteikumos ir jāparedz īpaša kārtība, lai nodalītu dzīvotspējīgas vienības, kuras sniedz pamatpakalpojumus, piemēram, nodrošina maksājumu sistēmas un citus mehānismus, kas noteikti „maksātspējas risinājuma plānos”, un tā kā šajā sakarā dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka tajās spēkā esošajā maksātspējas regulējumā tiek paredzēti atbilstoši noteikumi, kuri ļauj ES līmenī noteikt īpašu kārtību maksātspējīgu pārrobežu konglomerātu sadalīšanai dzīvotspējīgās vienībās;
- U. tā kā maksātspējas procedūrās būtu jāņem vērā darījumi vienas grupas ietvaros nolūkā vajadzības gadījumā nodrošināt aktīvu pārrobežu atgūstamību, lai panāktu taisnīgu rezultātu;
- V. tā kā dažas ieguldījumu sabiedrības, jo īpaši apdrošināšanas sabiedrības, nevar likvidēt īsā laikposmā, un tām nepieciešams risinājums, ar kuru laika gaitā panāk taisnīgu aktīvu sadalījumu; tā kā uzņēmuma pārņemšanu, pakāpenisku darbības izbeigšanu vai darbības turpināšanos nedrīkstētu aizkavēt un ir iespējams, ka šādi risinājumi jānosaka par prioritāti;
- W. tā kā lēmumam maksātspējas procedūrā ietvert visu grupu, nevis tikai atsevišķas juridiskās vienības, ir jābūt vērā uz rezultātu un tajā jāņem vērā iespējamā turpmākā ietekme, piemēram, citu neregulējuma mehānismu iedarbināšana vai ietekme uz garantiju shēmām, kuras attiecas uz daudziem zīmoliem grupas ietvaros;
- X. tā kā būtu lietderīgi izpētīt saskaņotu atbildības uzņemšanās (*bail-in*) procedūru un standartu noteikšanu pārrobežu konglomerātiem, tostarp jo īpaši attiecībā uz parādu apmaiņu pret akcijām;
- Y. tā kā, lai gan darba tiesības ir dalībvalstu kompetencē, maksātspēju reglamentējošie tiesību akti var ietekmēt darba tiesības un tā kā saistībā ar pieaugošu globalizāciju un ekonomisko krīzi maksātspējas procedūru saskaņošana jāapsver darba tiesību kontekstā, jo „nodarbinātības” un „darbinieka” definīciju atšķirības dalībvalstīs nedrīkst ierobežot darbinieku tiesības maksātspējas gadījumā; tā kā tomēr jebkādas debates par specifisko maksātspējas jautājumu nevar automātiski uzskatīt par ieganstu darba tiesību reglamentēšanai ES līmenī;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- Z. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/94/EK par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā ⁽¹⁾ mērķis ir nodrošināt darba ņēmēju minimālās aizsardzības līmeni darba devēja maksātspējas gadījumā, vienlaikus saglabājot atbilstīgu elastīgumu dalībvalstu līmenī; tā kā starp dalībvalstīm patiešām pastāv atšķirības īstenošanas jomā un šīs atšķirības būtu jāņem vērā;
- AA. tā kā Direktīvas 2008/94/EK darbības joma skaidri ietver darbiniekus ar nepilnu darba laiku, ar līgumu uz noteiktu laiku un tos, kuriem ir pagaidu darba attiecības; tā kā lielāka aizsardzība maksātspējas gadījumā jāpiešķir darbiniekiem, ar kuriem noslēgti netipiski līgumi;
- AB. tā kā pašlaik nav saskaņoti noteikumi par kreditoru prasījumu apmierināšanas secību un tas mazina tiesas procesu rezultātu paredzamību; tā kā darbinieku prasījumiem ir nepieciešams piešķirt lielāku prioritāti nekā pārējo kreditoru prasījumiem;
- AC. tā kā Direktīvas 2008/94/EK darbības joma un it īpaši „neapmierinātu prasījumu” jēdziens ir pārāk plašs, jo vairākās dalībvalstīs atalgojuma definīcija ir ļoti šaura (piemēram, neiekļaujot tajā atlaišanas pabalstus, prēmijas, atmaksājumus utt.), kas var izraisīt situāciju, ka ievērojami prasījumi netiek apmierināti;
- AD. tā kā jēdzienu „atalgojums” un „darba samaksa” definēšana ir dalībvalstu kompetencē ar nosacījumu, ka tās ievēro darbinieku līdztiesības un nediskriminēšanas pamatprincipus tā, ka ikviens maksātspējas gadījums, kas var negatīvi ietekmēt darbiniekus, tiek ņemts vērā attiecībā uz tiem paredzēto kompensāciju izmaksāšanu atbilstoši Direktīvas 2008/94/EK sociālajam mērķim un nosakāmo robežvērtību līmeņiem;
- AE. tā kā, ņemot vērā visā ES izplatītos darba līgumus un šādu līgumu atšķirības dalībvalstīs, pašlaik nav iespējams Eiropas līmenī definēt jēdzienu „darbinieks”;
- AF. tā kā pēc iespējas būtu jāizvairās noteikt Direktīvas 2008/94/EK darbības jomai izņēmumus;
- AG. tā kā šajā rezolūcijā prasītā likumdošanas pasākuma pamatā jābūt sīki izstrādātiem ietekmes novērtējumiem, kā to pieprasījis Parlaments,
1. prasa Komisijai, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 50. pantu, 81. panta 2. punktu vai 114. pantu, iesniegt vienu vai vairākus priekšlikumus saistībā ar ES uzņēmumu maksātspējas sistēmu saskaņā ar pielikumā sīki izklāstītajiem ieteikumiem, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus, balstoties uz visu iespējamo alternatīvu padziļinātu analīzi;
 2. apstiprina, ka šajos ieteikumos ir ievērotas pilsoņu pamattiesības un subsidiaritātes princips;
 3. uzskata, ka prasītā priekšlikuma finansiālā ietekme jāsedz ar atbilstošiem budžeta piešķirumiem;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pievienotos sīki izstrādātos ieteikumus Komisijai un Padomei.

(1) OV L 283, 28.10.2008., 36. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS**DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU****1. daļa. Ieteikumi attiecībā uz konkrētu maksātnespējas un uzņēmējdarbības tiesību aspektu saskaņošanu***1.1. Ieteikums attiecībā uz zināmu maksātnespējas procedūras uzsākšanas aspektu saskaņošanu*

Eiropas Parlaments ierosina saskaņot nosacījumus, saskaņā ar kuriem var uzsākt maksātnespējas procedūru. Eiropas Parlaments uzskata, ka ar direktīvu jāsaskaņo procedūras uzsākšanas aspekti tā, lai:

- maksātnespējas procedūru varētu uzsākt pret parādniekiem, kas ir fiziskas personas, juridiskas personas vai asociācijas;
- maksātnespējas procedūras ir jāuzsāk savlaicīgi, lai ļautu glābt grūtībās nokļuvušo uzņēmumu;
- maksātnespējas procedūru varētu uzsākt attiecībā uz iepriekš minēto parādnieku aktīviem, struktūru, kas nav juridiskas personas, aktīviem (piemēram, Eiropas ekonomisko interešu grupu), tiesību pārņēmēju mantu un kopīpašumu aktīviem;
- pārejošas maksātnespējas gadījumā katrs uzņēmums aizsardzības nolūkā var pieprasīt maksātnespējas procesa uzsākšanu;
- maksātnespējas procedūru varētu uzsākt arī pēc juridiskās personas vai struktūras, kas nav juridiska persona, likvidācijas, ja vien vēl nav notikusi aktīvu sadale, vai gadījumos, kad vēl ir pieejami aktīvi;
- maksātnespējas procedūru varētu uzsākt tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc kreditora vai parādnieka rakstiska pieprasījuma; procedūras uzsākšanas prasību varētu atsaukt, kamēr tiesas izskatīšana nav uzsākta vai kamēr tiesa pieprasījumu nav noraidījusi;
- kreditors varētu pieprasīt procedūras uzsākšanu, ja viņam/viņai ir juridiski pamatota interese un ja viņš/viņa ticami uzrāda, ka viņam/viņai ir prasījums;
- procedūru varētu uzsākt, ja parādnieks ir maksātnespējīgs, t. i., ja viņš nav spējīgs izpildīt maksājumu saistības; ja prasību iesniedz parādnieks, procedūru varētu uzsākt arī, ja parādnieka maksātnespēja ir nenovēršama, t. i., ja parādnieks visdrīzāk nebūs spējīgs izpildīt maksājumu saistības;
- saistībā ar attiecīgā parādnieka obligāti iesniedzamu bankrota pieteikumu procedūras ir jāuzsāk viena līdz divu mēnešu periodā pēc maksājumu pārtraukšanas, ja vien tiesa vēl nav uzsākusi pirmstiesas procedūru vai citus atbilstīgus pasākumus aktīvu aizsardzībai un ja ir pieejami atbilstīgi aktīvi, lai segtu maksātnespējas procedūras izmaksas;
- dalībvalstīm būtu pienākums pieņemt noteikumus par parādnieka atbildību pieteikuma neiesniegšanas vai nepareizas iesniegšanas gadījumā un paredzēt efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas.

1.2. Ieteikums attiecībā uz zināmu prasījumu iesniegšanas aspektu saskaņošanu

Eiropas Parlaments ierosina saskaņot nosacījumus, saskaņā ar kuriem maksātnespējas procedūrās jāiesniedz prasījumi. Eiropas Parlaments uzskata, ka ar direktīvu jāsaskaņo prasījumu iesniegšanas aspekti tā, lai:

- diena, attiecībā uz kuru nosaka neapmierinātos pieprasījumus, ir diena, kad ir iestājusies darba devēja maksātnespēja, proti, diena, kad attiecībā uz pieteikumu ir pieņemts lēmums uzsākt maksātnespējas procedūru, vai diena, kad procedūras uzsākšana ir atteikta, jo nav segtas procedūras izmaksas;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- kreditori iesniegtu prasījumu likvidatoram rakstveidā noteiktā laika periodā;
- dalībvalstīm būtu pienākums noteikt iepriekš minēto laika periodu viena līdz trīs mēnešu ietvaros, sākot no lēmuma par bankrotu publicēšanas datuma;
- kreditoram būtu pienākums iesniegt dokumentus sava prasījuma pamatošanai;
- likvidators izveidotu visu iesniegto prasījumu tabulu un tabula būtu publiski pieejama kompetentajā tiesā Maksātnespējas regulas 2. panta d) apakšpunkta izpratnē;
- novēlotas iesniegšanas gadījumā, t. i., ja kreditors, kas iesniedzis prasījumu, ir nokavējis tā iesniegšanas termiņu, prasījumi tiktu pārbaudīti, taču tas varētu attiecīgajam kreditoram radīt papildu izmaksas.

1.3. Ieteikums attiecībā uz darījumu apstrīdēšanas aspektu saskaņošanu

Eiropas Parlaments ierosina saskaņot darījumu apstrīdēšanas aspektus tā, lai:

- dalībvalstu tiesību aktos būtu paredzēta iespēja apstrīdēt darbības, kas veiktas pirms procedūras uzsākšanas un kas kaitē kreditoriem;
- darbības, uz ko varētu attiecināt anulēšanas pasākumu, nenovēršamas maksātnespējas situācijā būtu darījumi, nodrošinājuma tiesību izveide, darījumi ar saistītajām pusēm un darījumi, kas veikti ar nodomu apkrāpt kreditorus;
- periodi, kuros darbību var apstrīdēt ar darījumu apstrīdēšanas pasākumu, atšķirtos atkarībā no konkrētās darbības; periodi sāktos prasības par procedūras uzsākšanu datumā; periodi varētu būt no trim līdz deviņiem mēnešiem ilgi darījumiem, kas veikti nenovēršamas maksātnespējas gadījumā, no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem ilgi — nodrošinājuma tiesību izveides gadījumā, vienu līdz divus gadus ilgi — darījumu ar saistītajām pusēm gadījumā un trīs līdz piecus gadus ilgi tādu darījumu gadījumā, kas veikti ar nodomu apkrāpt kreditorus;
- principā pusei, kas apstrīd darbību, būtu pienākums sniegt pierādījumu tam, vai darbību var vai nevar apstrīdēt; darījumu ar saistītajām pusēm gadījumā saistītajai personai būtu pienākums sniegt pierādījumu.

1.4. Ieteikums attiecībā uz prasību vispārējo aspektu saskaņošanu likvidatoru kvalifikācijai un darbam

- likvidatoram jābūt dalībvalsts kompetentās varas iestādes pilnvarotam vai dalībvalsts kompetentās tiesas ieceltam, viņam jābūt labai reputācijai un savu pienākumu izpildei nepieciešamajai izglītībai;
- likvidatoram jābūt kompetentam un kvalificētam novērtēt parādnieka uzņēmuma situāciju un pārņemt uzņēmuma administrēšanas pienākumus;
- maksātnespējas procesa uzsākšanas gadījumā likvidatoram sešu mēnešu laikā būtu jāpiešķir tiesības ar atpakaļejošu spēku lemt par aktīvu aizsardzību, ja sabiedrība savu kapitālu ir pārvietojuši;
- likvidatoram ir jābūt tiesībām izmantot atbilstošas prioritāras procedūras, lai kā alternatīvu prasījumu cesijai varētu atgūt uzņēmumam pienākošos līdzekļus pirms kreditoru prasību apmierināšanas;
- likvidatoram jābūt neatkarīgam no kreditoriem un citām maksātnespējas procedūrā iesaistītajām pusēm;
- interešu konflikta gadījumā likvidatoram jāatkāpjas no sava amata.

1.5. Ieteikums attiecībā uz pārstrukturēšanas plānu aspektu saskaņošanu

Eiropas Parlaments ierosina saskaņot pārstrukturēšanas plānu izveides, ietekmes un satura aspektus tā, lai:

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- kā alternatīvu noteikto prasību izpildei parādnieki vai likvidatori varētu iesniegt pārstrukturēšanas plānu;
- plānā būtu jāietver noteikumi par kreditoru prasību izpildi un parādnieka saistībām pēc maksātnespējas procedūras beigšanas;
- plānā būtu jāietver visa būtiskā informācija, kas kreditoriem ļautu lemt, vai tie var pieņemt plānu;
- plāns attiecīgajā tiesā būtu jāapstiprina vai jānoraida, izmantojot nošķirtu procesu;
- kreditoriem vai pusēm, uz kurām plāns neattiecas, nevajadzētu būt tiesībām balsot par plānu, vai vismaz tiem nevajadzētu būt iespējai radīt plāna pieņemšanai šķēršļus.

2. daļa. Ieteikumi attiecībā uz Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām pārskatīšanu

2.1. Ieteikums attiecībā uz Maksātnespējas regulas darbības jomu

Eiropas Parlaments uzskata, ka jāpaplašina Maksātnespējas regulas darbības joma, ietverot maksātnespējas procedūras, kurās uzņēmuma manta paliek parādnieka rīcībā vai kurās ir iecelts pagaidu likvidators. Attiecīgi būtu jāpārskata arī Maksātnespējas regulas A pielikums.

2.2. Ieteikums attiecībā uz „galveno interešu centra” definīciju

Eiropas Parlaments uzskata, ka Maksātnespējas regulā jāiekļauj termina „galveno interešu centrs” definīcija tādā formulējumā, kas nepieļauj krāpniecisku izdevīgākas jurisdikcijas izvēli. Eiropas Parlaments ierosina, ka būtu jāiekļauj oficiāla definīcija, pamatojoties uz 13. apsvēruma formulējumu, kas attiecas uz objektīvu iespēju trešām personām par to pārliecināties.

Eiropas Parlaments uzskata, ka definīcijā ir jāņem vērā tādi faktori kā ārēji pārbaudāmi saimnieciskās darbības pamata darījumi, aktīvu lokalizācija, darbības vai ražošanas centrs, darba ņēmēju uzturēšanās vieta utt.

2.3. Ieteikums attiecībā uz „uzņēmuma” definīciju sekundāro procedūru kontekstā

Eiropas Parlaments uzskata, ka Maksātnespējas regulā jāiekļauj „uzņēmuma” definīcija šādā redakcijā: visas darbību vietas, kur parādnieks veic pastāvīgu saimniecisko darbību ar personālu un precēm, un pakalpojumiem.

2.4. Ieteikumi attiecībā uz tiesu sadarbību

Eiropas Parlaments uzskata, ka Maksātnespējas regulas 32. pantā būtu jāparedz nepārprotams saziņas un sadarbības pienākums ne tikai starp likvidatoriem, bet arī starp tiesām.

Maksātnespējas procedūras un sekundārās procedūras uzsākšanas gadījumā šo procedūru termiņi ir jāsaskaņo un jāsaīšina.

2.5. Ieteikumi attiecībā uz dažiem darījumu apstrīdēšanas aspektiem

Eiropas Parlaments uzskata, ka Maksātnespējas regulas 13. pants ir jāpārskata, lai tas neveicinātu pārrobežu darījumu apstrīdēšanas gadījumus, bet gan palīdzētu novērst gadījumus, kad darījumu apstrīdēšana tiek panākta, izmantojot tiesību izvēles klauzulu.

Katrā ziņā, pārstrādājot noteikumus par darījumu apstrīdēšanu, būtu jāņem vērā, ka nedrīkst, izmantojot darījumu apstrīdēšanu, izraisīt maksātnespējīgas ieguldījumu sabiedrības darboties spējīga meitasuzņēmuma iesaistīšanu maksātnespējas procedūrā, bet gan šis uzņēmums, kurš turpina pastāvēt, jāpārdod kreditoru interesēs.

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

3. daļa. Ieteikumi attiecībā uz uzņēmumu grupu maksātnespēju

Atšķirīgo integrācijas līmeņu dēļ, kas sastopami uzņēmumu grupās, Eiropas Parlaments uzskata, ka Komisijai jāiesniedz elastīgs priekšlikums uzņēmumu grupu maksātnespējas regulējumam, ņemot vērā turpmāk uzskaitītos aspektus.

1. Ja vien funkcionālā vai īpašumtiesību struktūra to ļauj, jāizmanto turpmāk norādītā pieeja.
 - A. Procedūra jāsāk tajā dalībvalstī, kurā atrodas grupas galvenā mītne. Procedūras uzsākšanas atzīšanai jābūt automātiskai.
 - B. Pēc galvenās procedūras uzsākšanas jāaptur citā dalībvalstī uzsāktās procedūras pret citiem grupas dalībniekiem.
 - C. Jāieceļ viens maksātnespējas procedūras pārvaldītājs.
 - D. Katrā dalībvalstī, kurā ir sāktas blakusprocedūras, jāizveido komiteja, lai aizstāvētu un pārstāvētu vietējo kreditoru un darbinieku intereses.
 - E. Ja nav iespējams noteikt, kādi aktīvi pieder kādam parādniekam, vai novērtēt uzņēmumu savstarpējās prasības, izņēmuma kārtā ir jāpiemēro mantas apvienošana.
2. Decentralizētu grupu maksātnespējas procedūrām tiesību aktā jāparedz turpmāk norādītais.
 - A. Noteikumi par obligātu koordinēšanu un sadarbību starp tiesām, starp tiesām un maksātnespējas pārvaldītājiem, kā arī starp maksātnespējas pārvaldītājiem.
 - B. Noteikumi par tūlītēju to spriedumu atzīšanu, kas attiecas uz maksātnespējas procedūras sākšanu, veikšanu vai izbeigšanu, un to spriedumu atzīšanu, kas pasludināti saistībā ar šādām procedūrām.
 - C. Noteikumi par likvidatoru un kreditoru piekļuvi tiesām.
 - D. Noteikumi, ar ko atvieglotu un veicinātu dažādu sadarbības formu izmantošanu starp tiesām, lai koordinētu maksātnespējas procedūras, un ar ko paredzētu nosacījumus un aizsardzības līdzekļus, kas jāpiemēro šīm sadarbības formām. Tie attiektos uz informācijas apmaiņu, darbību koordinēšanu un kopēju risinājumu izstrādi:
 - informācijas paziņošana starp tiesām, izmantojot jebkurus līdzekļus,
 - parādnieka aktīvu un darījumu pārvaldības un pārraudzības koordinēšana,
 - to maksātnespējas nolīgumu sagatavošana, apstiprināšana un īstenošana attiecībā uz procedūras koordinēšanu,
 - lietu izskatīšanas koordinēšana.
 - E. Noteikumi, ar ko ļauj un rosina visām procedūrām iecelt kopēju likvidatoru, kas jāieceļ iesaistītajām tiesām un kam palīdz vietējie pārstāvji, veidojot koordinācijas komiteju; arī noteikumi, ar ko paredz procedūru, kas attiecas uz sadarbību starp koordinācijas komitejas locekļiem.
 - F. Noteikumi, ar ko ļauj un rosina tādu pārrobežu maksātnespējas nolīgumu noslēgšanu, kuros būtu noteikta pienākumu sadale dažādos aspektos attiecībā uz procedūras izpildi un administrēšanu starp dažādām iesaistītajām tiesām un dažādiem maksātnespējas pārvaldītājiem, ietverot:
 - atbildības jomu sadali starp nolīguma pusēm;
 - pārsūdzības iespējas un koordinēšanu;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- aktīvu konfiscēšanas koordinēšanu kreditoru labā;
- prasījumu iesniegšanu un pārvaldību;
- saziņas metodes, ieskaitot valodu, biežumu un līdzekļus;
- aktīvu izmantošanu un samazināšanu;
- reorganizācijas plānu koordinēšanu un saskaņošanu;
- jautājumus, kas konkrēti saistīti ar nolīgumu, tai skaitā grozījumi un izbeigšana, interpretēšana, spēkā esamība un strīdu risināšana;
- procedūru administrēšanu, jo īpaši attiecībā uz procedūru apturēšanu vai nolīgumiem starp pusēm, kurām nav piekļuves atsevišķām tiesiskām darbībām;
- aizsardzības līdzekļus;
- izmaksas un nodevas.

4. daļa. Ieteikums attiecībā uz ES maksātspējas reģistra izveidi

Eiropas Parlaments ierosina izveidot ES maksātspējas reģistru, saistot to ar Eiropas e-tiesiskuma portālu, kurā attiecībā uz katru uzsāktu pārrobežu maksātspējas procedūru jāiekļauj vismaz:

- attiecīgie tiesas nolēmumi un spriedumi;
- informācija par likvidatora iecelšanu un šīs personas kontaktinformācija;
- prasījumu iesniegšanas termiņi;

Tiesām šī informācija obligāti būtu jāsniedz ES reģistram.

Informācijai jābūt tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā sāka procedūra, kā arī angļu valodā.

Demogrāfiskās izmaiņas un to ietekme uz kohēzijas politiku

P7_TA(2011)0485

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūcija par Demogrāfiskām izmaiņām un to ietekmi uz ES turpmāko kohēzijas politiku (2010/2157(INI))

(2013/C 153 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta 5. ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju, jo īpaši tā 230.–234. lpp.,
- ņemot vērā secinājumus piektajā ziņojumā par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne (COM(2010)0642) un to papildinošo dokumentu (SEC(2010)1348),
- ņemot vērā Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta 2008. gada novembra darba dokumentu „Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums” (kas ir pamatā Komisijas dienesta darba dokumentam (SEC(2008)2868)),